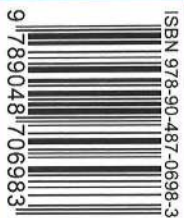

Selma Noort / Harmen van Straaten
Karel Kat, mag jij dat?

Wie kent Karel Kat niet?
Karel Kat doet altijd wat.
'Die Kat ...' roept Kees-Jan.
'Die heeft iets heel ergs gedaan!
Een drol
In mijn bed.
Op mijn kussen!'

www.leesleeuw.nl

www.leesleeuw.be

boekenabonnement

een jaar lang leesplezier

Karel Kat, mag jij dat?

Selma Noort / Harmen van Straaten

Zwijsen

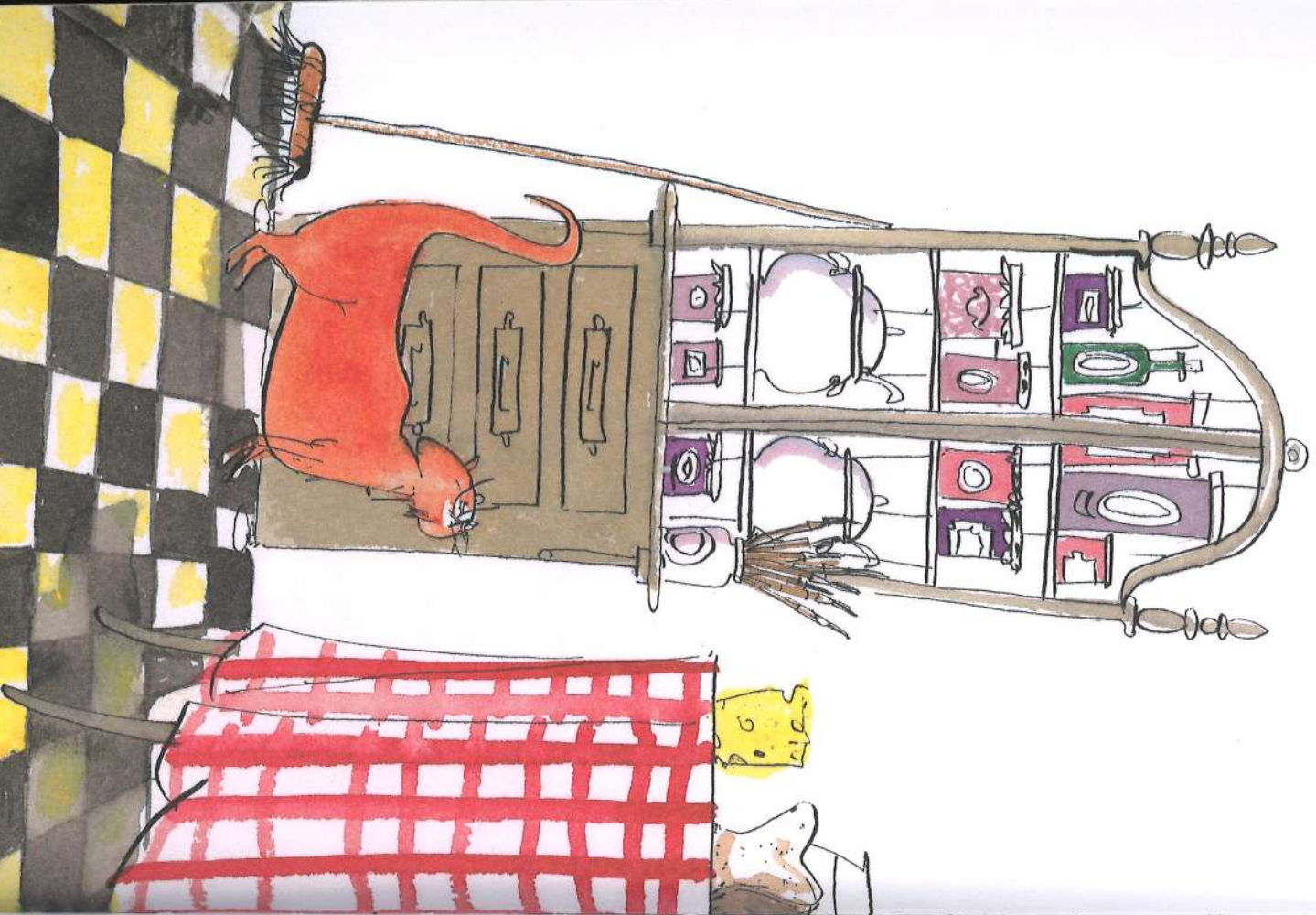
Karel Kat, dikke kaasdielt!

Karel Kat heeft zin in vis.
Dikke, vette, verse vis.
Lekker nat en koud.
Vis uit de vijver.
Of vis uit de zee.
Vis uit een pan.
Of vis uit een kom.

Karel Kat zit voor een raam.
Hij gluurt naar binnen.
Is daar iemand?
Hij ziet niemand.
Geen vrouw, geen man, geen kind.
Het raam staat op een kier.
Karel Kat past er net door.

Karel Kat sluipt over de bank.
Trip trip trip, achter een stoel.
Heel zacht naar de keuken.
Ligt daar soms een vis?
Klaar voor de pan?
Peper en zout op zijn rug?
Jammer.

Er ligt geen vis.
Er ligt wel een stuk kaas.
Het ligt bij een brood.
Karel Kat houdt niet van brood.
Maar wel van kaas.
Hop, op de tafel.
Nog even kijken.
Is er echt niemand?
Hap, slik, slok, jammie!
En weg is Karel Kat.

De deur gaat open.
Er komt een vrouw binnen.
Ze kijkt naar de kaas.
Ze wordt rood en boos.
'Willem!' roept ze.
'Wat zie ik nu weer?
Scham je toch, kaaskop!'
Willem komt binnen.
Hij kijkt naar de kaas.
'Nou zeg!' roept hij.
'Wie noem jij een kaaskop?
Ik deed dit niet, hoor!
Het was vast die kat weer.
Die dikke Karel Kat!
Wacht maar, ik krijg hem wel!'

Willem balt zijn vuist.
Hij rent het huis uit.
Daar kijkt hij om zich heen.
'Waar ben je, Karel Kat?
Kom hier als je durft!
Ik zal je leren.
Dikke kaasdief!'

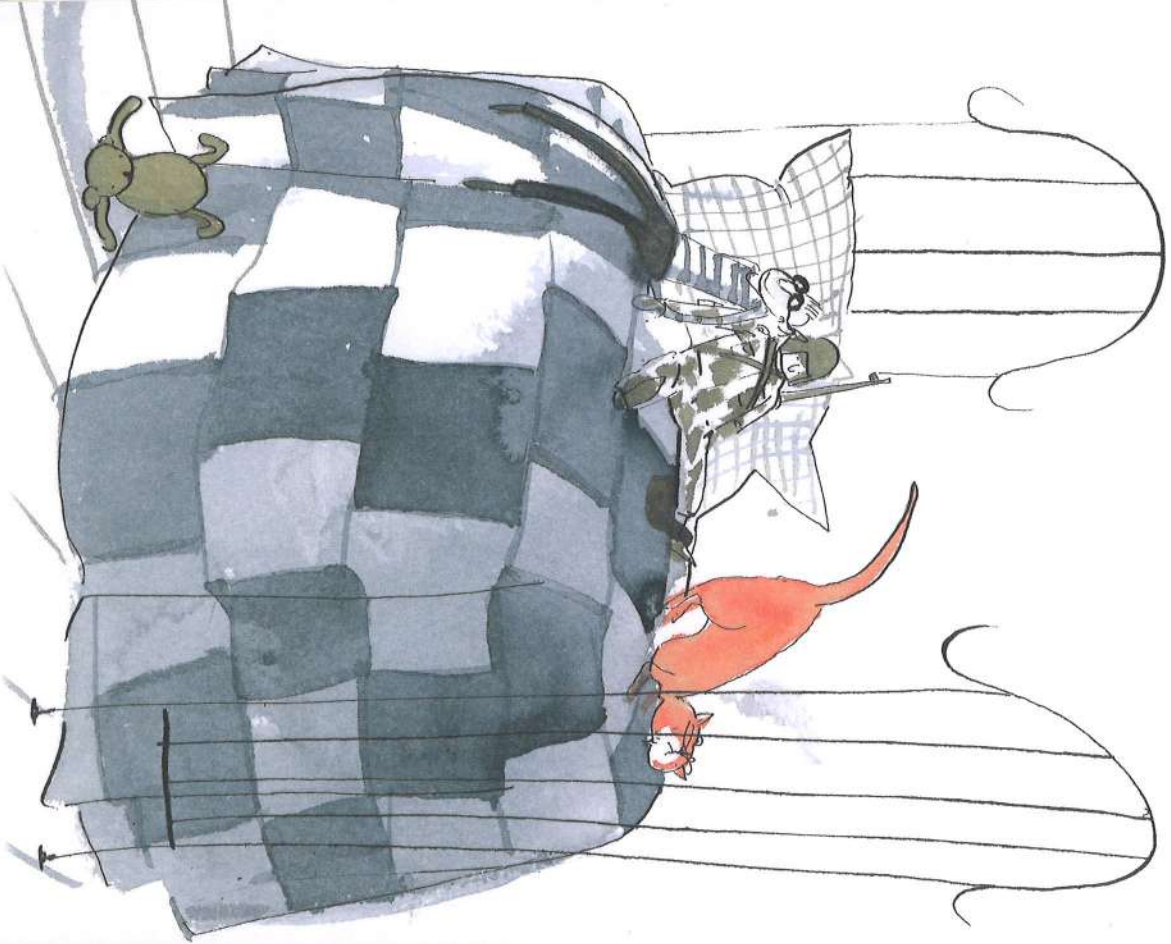

NIET DOEN, Karel Kat!

Karel Kat loopt in de goot.
Dicht bij de rand van het dak.
Er staat een dakraam open.
Karel kijkt naar binnen.
Het is de kamer van Kees-Jan.
Karel ziet zijn bed.
Met een hoef en een beer erop.
Een pop en een soldaat.
Kees-Jan ligt niet in bed.
Mooi zo.
Dan kan Karel Kat naar binnen.

Karel Kat staat op het bed.
Mauw, even lekker vechten!
POEF, hij mept de boef.
De boef valt op zijn neus.
BAR, hij slaat de soldaat.
De soldaat valt op zijn kop.
PROP, hij kopt de pop.
De pop valt op haar kont.
Beer, let op!
Oei, de beer valt al van het bed.

Wat doet Karel Kat nu?

Dat mag echt niet!

Dat is te gek, Karel Kat!

Scham je!

Karel Kat kromt zijn rug.

Zijn staart tilt hij op.

Neel

NIET DOEN, Karel Kat!

Er ligt een drol in het bed.

Op het kussen van Kees-Jan!

Daar komt net zijn moeder aan.

Snuf snuf, doet ze.

Ze kijkt heel vies.

Dan ziet ze het.

Haar hoofd wordt rood.

'Kees-Jan!' roept ze.

'Kom hier en snel!

Ben jij nou mall!

Hoe kun je dit doen?'

Kees-Jan snapt er niks van.

Daar ligt zijn soldaat.

En daar zijn beer en pop.

En de boef ligt er ook bij.

Wat ruikt het hier vies!

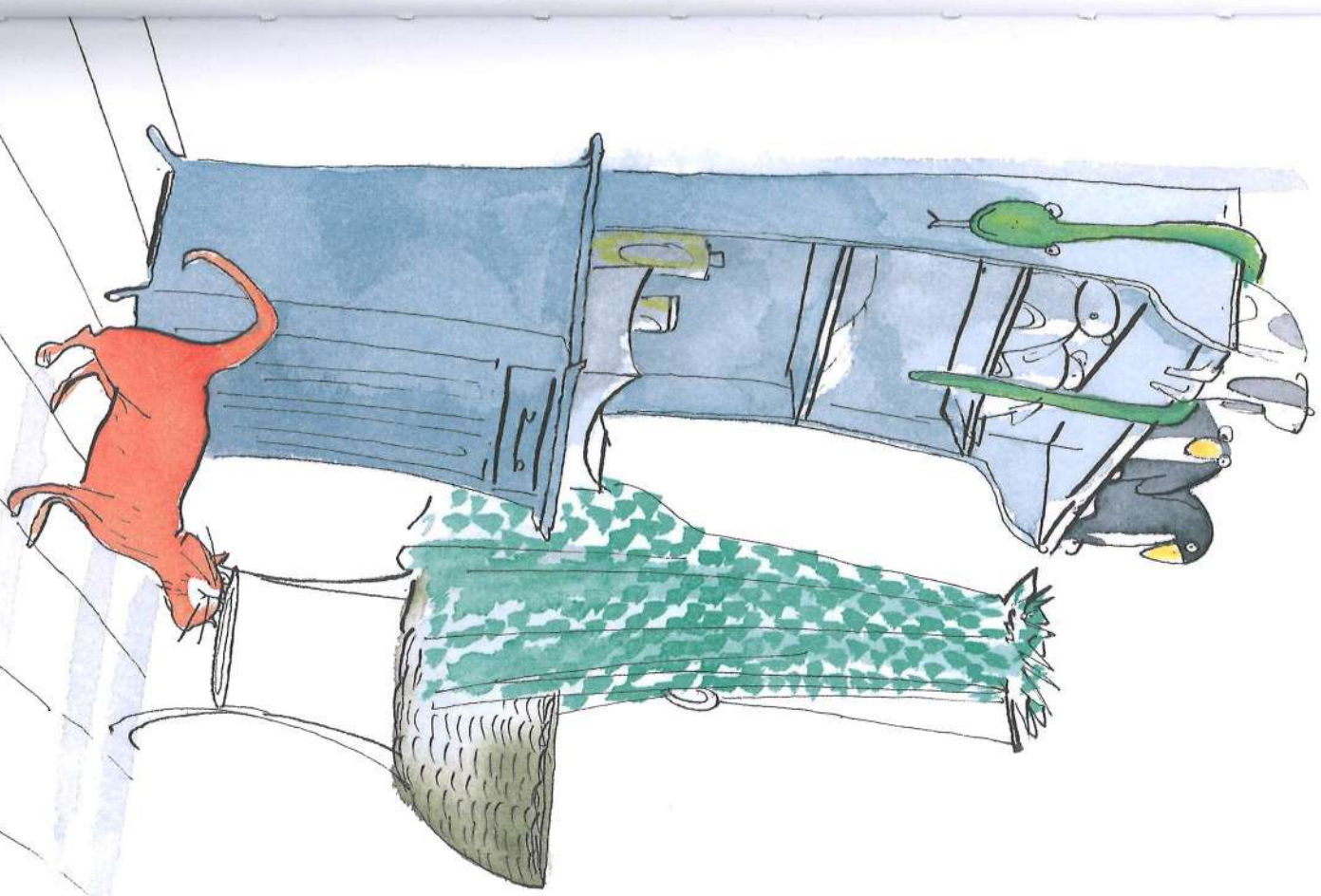
Dan ziet hij de drol.
Op zijn kussen.
'Dat is niet van mij!'
Kees-Jan wordt wit.
'Het was vast die kat.
Die dikke Karel Kat!
Wacht maar, ik krijg hem wel!'
Kees-Jan balt zijn vuist.
Hij rent het huis uit.
Daar kijkt hij om zich heen.
'Kom op, Karel Kat!
Kom maar op als je durft.
Ik zal je een lesje leren.
Dikke flapdrol dat je bent!'

Karel Kat doet een dutje

Karel Kat klimt op een balkon.
Door het raam ziet hij een wieg.
Ha, dat is een fijn bed.
Daar pas ik mooi in, denkt hij.
Hop, door het raam.
Hop, in de wieg.
Maar er ligt al iemand in.
Het is kleine Bonkie.
Bonkie zuigt op een speen,
Snuf snuf, doet Karel Kat.
Die Bonkie ruikt naar melk.
Snuf snuf, doet Bonkie.
Die kat ruikt naar kaas.

'Mauw,' doet Karel Kat.
'Miew,' doet Bonkie.
'Prrr,' doet Karel Kat.
'Brrr,' doet Bonkie.
De speen valt uit zijn mondje.
Karel Kat gaat naast Bonkie liggen.
Op zijn dikke rug.
Net zoals Bonkie.
Met zijn dikke buik naar boven.

Zijn poten in de lucht.
En Bonkies speen in zijn bek.

Er komt iemand de trap op.
'Is mijn lieve Bonkie wakker?'

Het is de mama van Bonkie.

Ze opent de deur.

Ze loopt naar de wieg ...

'Aaah!' gilt ze.

'Bonkie heeft een vacht!

Een snor en een staart!'

Karel Kar slaep net.

Hij schiet uit de wieg.

'Mauw!' gilt hij.

De speen valt op de vloer.

Hop, Karel is het raam al uit.

Nu is Bonkie weer alleen.

Hij kijkt zijn mama lief aan.

'Brrr,' doet hij.

'Mauw nou?'

'Bonkie, liefje!

Schatje van me!

Snoepje poepje!

Is alles goed met je?

Kom maar bij mama!'

Mama tilt Bonkie uit de wieg.
Ze geeft hem een dikke kus.

'Die stoute Karel Kar!'

Mama balt haar vuist.

Ze rent het huis uit.

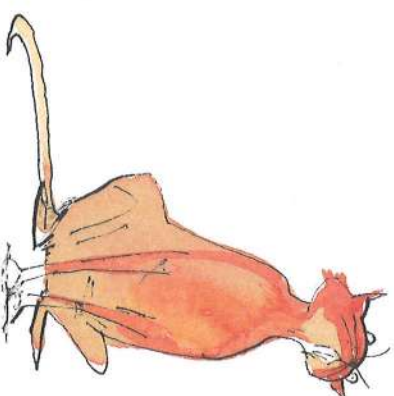
Met Bonkie op haar arm.

Ze kijkt om zich heen.

'Wacht maar, Karel Kar!

Tot ik je te pakken krijg.

Dikke lulak dat je bent!'

Pak me dan, als je kan!

Karel Kat lust wel weer wat.

O ja, vis.

Daar had hij zin in.

Karel Kat vindt een spoor.

Snif snuf, die kant op!

Het spoor gaat naar een huis.

De deur van het huis staat open.

Karel Kat loopt snel naar binnen.

Het ruikt er niet naar schelvis.

Het ruikt er niet naar walvis.

Niet naar baars of snoek.

Het ruikt er naar ... goudvis.

Hmmm, goudvis.

Karel Kat likt zijn lippen af.

Snif snif, het komt uit die kamer.

Hij kijkt om de deur.

Is daar iemand?

Nee, zo te zien niet.

Karel Kat loopt over het kleed.

Hop, op de kast.

Daar staat een kom.

Vol fris water.
Er zwemt een vis in.
Niet zomaar een vis.
Nee, een goudvis!
Mmm.

Karel steekt zijn poot in de kom.
Ik wip hem er zo uit, denkt hij.
Lekker koud en nat en vers.
Daar ben ik gek op.

WAF, WOEF, WAF!
Er is geen mens in de kamer.
Maar wel een hond.
En die past op de vis.
'Grrr', gromt hij zijn tanden bloot.
Oeps! denkt Karel Kat.
Hij haalt snel zijn poot uit de kom.
De hond komt op hem af.

Karel Kat duikt in het gordijn.
Hij klimt omhoog.
Pak me dan, als je kan!
WAF, WOEF, WAF, GRRRR!
Het gordijn scheurt.
Het kleed schuift.
De stoel valt.

En de lamp breekt.

En Karel Kat?

Die rent snel de deur uit.

Het baasje komt de kamer in.

‘Wat hoor ik voor geblaf?’

Wat is dit voor troep?

Schaam je!’

Grrr, het was die dikke Karel Kat!

Wacht maar, ik krijg hem wel!

De hond rent het huis uit.

Hij kijkt om zich heen.

Ik vind je wel, Karel Kat!

Door jou krijg ik op mijn kop.

Dikke visdief dat je bent!

Karel Kat, hoor jij dat?

Karel Kat ziet de slager.

Mmmm, die heeft vlees.

En hij heeft het druk.

Hij maakt worst.

Mooi zo.

Karel Kat pikt een lap vlees.

Hij rent er mee weg.

Hop, hoog een boom in.

De slager rent hem na.

Met zijn hakmes.

'Kom hier!

Ik hak je in moortjes!

Karel Kat zit hoog in de boom.

Hij eet de lap vlees op.

Nu en dan kijkt hij naar de grond.

Het is druk daar.

De slager zwaait met het hakmes.

De moeder van Bonkie is er.

Ze zwaait met een speen.

Er is ook een grote hond.

Hij staat tegen de boom op.

En hij blaft en blaft.

Er komt ook een boze man aan.
Het is Willem.
Hij wijst naar Karel Kat.
'Dat beest at mijn kaas!'
'Dat beest at mijn vlees!'
'Dat beest pakte de speen van Bonkie!'
'Woef waf, woef waf woef ...'

Daar komt Kees-Jan aan.
Hij wijst naar Karel Kat.
'Die kat ...' roept Kees-Jan.
'Die heeft iets heel ergs gedaan!'
Op slag is het stil.
Kees-Jan wordt rood.
'Hij heeft ...' zegt hij dan.
'Wat?' roept Willem.
'Een drol,' zegt Kees-Jan zacht.
'In mijn bed.
Op mijn kussen!'

Karel Kat zit hoog in de boom.
Hij wast zijn kop.
Zijn snor en zijn buik.
Het is tijd voor een dutje.
Geeuw, gaap!
Hij draait eens rond.
Hij zoekt een dikke tak.
Daar krult hij zich op.

'Wacht maar!' roept de slager.
'Kaasdief!' krijst Willem.
'Grrrr!' doet de hond.
'Mauw mauw?' vraagt Bonkie.
'Rotkat!' zegt zijn moeder.
'Smeerkees!' gilt Kees-Jan.

Karel Kat, hoor jij dat?
Karel Kat ligt daar zo hoog.
Niemand kan erbij.
Hij ligt met zijn buik vol.
'Prrr,' spint hij zacht, 'prrr.'
Hij lacht, die Karel Kat.
Zie je dat?!

